

קונטרס

עכשו זה הזמן

יגלה נוראות ונפלאות ממעלת הזוכה לשמור זמנו,
ואיך שיכול לזכות על-ידי-זה לרב טוב הצפון
והגנוז לצדיקים, ואשרי מי ששומר את זמנו
תמיד.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבונו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לך פוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, אֲשֶׁר כָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת
עַל הָאָדָם הֵן רַק מִחֲמַת שְׂדוּחָה אֶת זֶה מִיּוֹם
לְיוֹם, הֵינּוּ הֵן מֶה שֵׁיִשׁ לוֹ לַעֲשׂוֹת בְּגַשְׁמִיּוֹת,
הוּא תָּמִיד אוֹמֵר: עֲדִין יֵשׁ לִי זְמַן, וְאַחֲר־כֵּן
מִצִּטְבָּרִים לוֹ דְּבָרִים רַבִּים בְּפַעַם אַחַת, וְאִזּוּ הוּא
נִשְׁפָּר. וְכִמוֹ-כֵן בְּרוּחָנִיּוֹת תָּמִיד הוּא דוֹחֵף לְיוֹם
הַמַּחֲרָת, וְאוֹמֵר: מָחָר אֶתְפַּלֵּל בְּכּוֹנָה, מָחָר
אֶלְמַד בְּהַתְמָדָה, מָחָר אֶקְיִים אֶת הַמַּצּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְלִבְסוּף הַיּוֹם הַזֶּה עוֹבֵר לוֹ בְּרִיקָנוֹת.
אָבֵל אִם הוּא יוֹדֵעַ שְׁעֵכָּשׁוּ זֶה הַזְּמַן, אִזִּי לֹא
הָיָה דוֹחֵה אֶת זֶה לְיוֹם הַמַּחֲרָת. וְלָכֵן צָרִיכִים
לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לָדַעַת, שֶׁכָּל מֶה שֵׁיִשׁ לוֹ
לַעֲשׂוֹת, שֶׁיִּגְמְרֵנוּ עוֹד הַיּוֹם, כִּי עֵכָּשׁוּ זֶה הַזְּמַן.
וּבִידִיעוֹת אֵלֹהִים יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחָנִי.

(אמרי-מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק ב', סִימָן תרמט).

קונטרס

עכשו זה הזמן

א.

בני היקר! אם אתה רוצה להצליח בחייך
תרע ש"עכשו זה הזמן", אל תדחף לשעה הבאה
או ליום הבא, אלא תזכר היטב ש"עכשו זה
הזמן" להשתנות לגמרי, כי על-פי-רב בני-אדם
נשברים ומתיאשים וחושבים כאלו אבד מהם
מנוס ותקנה, וכאלו אף פעם כבר לא יוכלו
להשתנות, מאחר שעוברות עליהם ירידות ועליות,
קטנות וחלישות הדעת, ונכשלו בעוונות חמורים,
כגון: הוצאת זרע לבטלה, שהם חטאת נעורים,
אשר מאד מצוי ביניהם או שאר תאוות רעות, עד
שנפלו בדכאון, וחושבים שאבד מנוס ותקנה

מהם, וכבר אף פעם לא יוכלו להשתנות, ובאמת זוהי טעות גדולה, כי אין שום יאוש בעולם כלל, כי הוא יתברך מתיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ועל-כן אל תהיה בטלן, אהובי, בני היקר, תקח את עצמך בידיך, ועליך לדעת שתכלית הבריאה, שברא הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, כדי להפך את העולם הזה שהוא עולם הגשמי והחמרי המלא עביות וגשמיות, המלא חשך וגסות, להפכו לעצם גלוי אלקותו יתברך, כי באמת התכלית היא להאיר את כל העולם הזה עם אורו יתברך; כי הקדוש-ברוך-הוא האציל מעולם האצילות את העולמות: בריאה, יצירה, עשיה, שהם לבושים לגבי האין סוף ברוך הוא, ובפרט העולם הגשמי והחמרי הזה, שרחוק בתכלית הרחוק, ששם מצויים כל הסטרא אחרא והקלפות, המעלימים ומסתירים את אמתת מציאותו יתברך, ועקר התכלית של האדם הוא לכפות ולבטל את הסטרא אחרא, ולגלות את אמתת מציאותו יתברך המאירה בכל דבר: דומם, צומח, חי, מדבר; כי אכן בהסתכלות הראשונה הם נראים כדברים נפרדים לגמרי,

ובפרט כשאדם מסתכל על דומם, הוא רואה גוש
 עפר עב מאד, וכשמסתכל על בעלי חיים, הוא
 רואה דברים גסים ונבזים, ומכל שכן כשרואה
 בני-אדם עם מדות מגנות, אשר כל הדברים האלו
 הם מעלימים ומסתירים את אמתת מציאותו
 יתברך, ועקר עבודת האדם היא להפך את
 הגשמיות להעבירה אל הרוחניות, שזה סוד אדם
 העולה בגימטריה שם מ"ה — יו"ד, ה"א, וא"ו,
 ה"א, שתכליתו בזה העולם לעלות את גשמיות
 וחקמיות הכלי העולם הזה הגשמי והחמרי המלא
 בהמיות, וזה בהמ"ה עולה בגימטריה שם ב"ן
 — יו"ד, ה"ה, ו"ו, ה"ה, שעקר תכלית האדם
 בזה העולם לברר את הבהמיות של העולם הזה,
 שזה סוד (ויקרא א, ב): "אדם כי יקריב ... מן
 הבהמה", הינו מ"ה דאדם מברר לב"ן בהמ"ה;
 וכל זה נעשה על-ידי כל אדם, אם הוא רק לוקח
 את עצמו בידי, כי הוא מהפך את החשוכא
 לנהורא, את החשך לאור גדול, כי מי שזוכה
 לברר רק אליו יתברך, ויקא מתוך הצרות
 והיסורים שלו, מתוך הלכלוך והזהמה שלו, אז
 מעלה שעשועים גדולים למעלה אצלו יתברך.
 וכמוכא בזהר הקדוש (הקדמה): מאן דלא מהפך

חשוכא לנהורא בהאי עלמא לית ליה חולקא
 בההוא עלמא [מי שלא מהפך את החשך לאור
 גדול בעולם הזה אין לו חלק לעולם הבא]; עמד
 וראה והתבונן, אהובי, בני היקר, אף שאתה
 נמצא עכשו ביאוש ובמרירות גדולה, ונדמה לך
 כאלו אבד מנוס ותקנה ממך לגמרי, אל תאמר
 זאת, אלא תדע שעכשו זה הזמן שתשוב בתשובה
 שלמה אליו יתברך, דיקא אחר שנפלת ונתלכלכת
 בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, ועשית כל
 מיני תאוות רעות, תקח את עצמך בידיך, ותמשיך
 בעצמך את אור האין סוף ברוך הוא, ותציר
 לעצמך איך שכל העולם כלו, הכל לכל אלקות
 גמור, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם פסא
 לאלקותו יתברך, וככל שתכניס בעצמך את אמתת
 מציאותו יתברך, איך שהוא יתברך מחיה ומנהיה
 ומקים את כל הבריאא פלה, אז דיקא על-ידי-זה
 תזכה לזכך את עצמך, ותצא מהחשך הכפול
 ומכבול שנפלת בו; ולכן ראה, אהובי, בני היקר,
 לא להתיאש ולא לפל בדעתך, אלא תדע כי
 "עכשו זה הזמן" לקחת את עצמך בידיך, ולשוב
 בתשובה שלמה, ותשמר את מצוותיו יתברך
 בתמימות ובפשיטות גמורה. ועל כלם — תרגיל

את עצמך לדבר אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, שתלך במקום פנוי שאין שם שום בן אדם, ותתחיל לדבר אליו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, ואף שבהתחלה ידמה לך שאף אחד לא שומע לקולך, ואתה בודד, לבד, שבור ורצוץ, אל תאמר זאת, אלא תדע שכל דבור ודבור מהעולם הגשמי והעב והגס הזה עושה רעש גדול בשמים, כי סוף כל סוף אם תהיה עקשן גדול ותדע שעכשו זה הזמן לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, דיקא אחר שנפלת במקום שנפלת ונתלכלכת איך שנתלכלכת, דיקא "עכשו זה הזמן" להפך את החשך לאור, על-ידי-זה יהיה לך חלק בעולם הזה ובעולם הבא, כי תשרה את שכינתו יתברך בזה העולם, ועל-ידי-זה תהיה נעשה כלי להמשיך את שכינת עזו יתברך למטה, ותעשה להקדוש-ברוך-הוא דירה כאן למטה במחתונים, אשרי מי שזוכה להגיע לכל זה, ואז טוב לו כל הימים.

ב.

בני היקר! ראה רק לחזק את עצמך בכל מיני

אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְתִדַּע וְתֵאֱמִין, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ
אוֹהֵב אוֹתָךְ, וּמַחֲכָה וּמַצְפָּה שְׁתַּחֲזֹר אֵלָיו, וְאֵל
תַּתִּיאֵשׁ מִרְבּוּי עֲוֹנוֹתֶיךָ, הֵן שְׁנַת־לַכְתָּ וְנִפְלָתָ
בְּעִמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְעָשִׂיתָ מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא
יַעֲשׂוּ וְנִתְלַכְלַכְתָּ בְּפָגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאתָ זֶרַע
לְבִטָּלָה, וְטַמְאתָ אֶת מַחֲךָ וְאֶת עֵינֶיךָ וְאֶת כָּל גּוֹפְךָ
בְּפָגַם הַבְּרִית, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִחָשְׁכוּ מִמֶּךָ כָּל
הָאוֹרוֹת, עַד שֶׁנִּפְלָתָ בְּדַפְאוֹן עֲמֵק, וְנִדְמָה לָךְ
כְּאִלוּ כָּל הָעוֹלָם חָשָׁךְ וְאֶפֶס, וְאַף פַּעַם כָּבֹד לֹא
תֵצֵא מִשָּׁם, תִּלְעַג לְכָל זֶה בְּכַח הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים,
וְתִדַּע וְתֵאֱמִין שֶׁ"עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן" שֶׁלָּךְ לָצֵאת
מִהַבּוֹץ וְהַלְכּוֹךְ שֶׁנִּפְלָתָ בוֹ, כִּי עֲכָשׁוּ הִגִּיעַ אֵלֶיךָ
הַקּוֹל שֶׁל הַצְדִּיק הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּשְׁלַח
לְדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי הַמַּעֲוָרֵר וְהַמְחַזֵּק וְהַמַּעֲזִיד אֶת
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְבַל יֵיָאֲשׁוּ אֶת עֲצָמָם כָּלֵל, וְלִכְּנֹן
דִּיקָא "עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן", שֶׁתָּשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְתִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו; כִּי בְּאַמֶּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמַהֲנֶה
וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי,
מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְאֵם תְּכַנִּיס בְּעִצְמָךְ יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה

שִׁיכַר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי
עַל-יְדֵי אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְכַפֵּר עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת, כִּי עָקֹר פָּגֶם הַבְּרִית וְכָל
מִינֵי חַטָּאִים הוּא רַק כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת,
שֶׁנִּכְנָסוּ בָאָדָם חַשְׁכוֹת, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הַכֹּל טָבֵעַ
וּמִקְרָה וּמָזֶל, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִים כָּל הָאַפִּיקוֹרְסוֹת
וְהַכּוֹפְרִים וְהָעַרְב־רַב לְמִינֵיהֶם, שֶׁנִּתְעַרְבוּ עִכְשָׁו
בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְגוֹרְמִים מֵה שְׁגוֹרְמִים,
רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, שֶׁמְמַלְאִים אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם
גּוֹיִם וְגוֹיּוֹת וּמַעַרְבִים אוֹתָם בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וּמְמַלְאִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכִפִּירוֹת
וְאַפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁל "כַּחֲזִי וְעַצָּם יְדֵי עֲשֵׂה לִי אֶת
הַחֵיל הַזֶּה" (דְּבָרִים ח, יז), וְכְּאִלוֹ הַכֹּל טָבֵעַ וּמִקְרָה
וּמָזֶל, רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, וּמְמַלְאִים אֶת כָּל הָאָרֶץ
בְּבָשָׂר חֲזִיר וְהַשָּׁפֵן וְהָאַרְנֶבֶת, וּבָשָׂר גְּמָלִים
וְחִמּוּרִים, לְהַכְשִׁיל אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִינֵי
מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעַרְבַּ דָּמָם
וְנִתְעַכַּר שְׁכָלָם, עַד שֶׁבָּאִים לִיְדֵי גְלוּי עֲרִיּוֹת וּפָגֶם
הַבְּרִית, הֵם מְלֹאוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם זִהְמָה שֶׁל
נֹאֶפֶס, שְׁקוּץ, תַּעֲוִב וְזִהוּם וְעֶרֶם. וּמִזֶּה בָּא שֶׁאָדָם
מִיֵּאֵשׁ אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מָנוֹס וְתִקְוָה מִמָּנוֹ,
מֵאַחֵר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁכָּבֹד נִכְשָׁל בְּכָל זֶה, עִם כָּל

זאת עלי לומר לך, אהובי, בני היקר, ש"עכשו זה הזמן" לשוב אליו יתברך, מאחר ששמעת את קול הצדיק האמת הבא אליך, ומחזק אותך ומעודד אותך שפשוט אליו יתברך, ולכן חוס ורחם על נשמתך, ותקח את עצמך בידיך, ועל ידי-זה תראה את הנסים הנגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא. העקר אל תתיאש בשום פנים ואפן, אלא תדע כי "עכשו זה הזמן", לשוב אל הקדוש-ברוך-הוא באמת, אם רק לא תתיאש, אלא תרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ותסלק את שכלך וחקמתך הפגומה, ותדע שאתה לא יודע כלום, אלא תבא ותתחנן אליו יתברך, ותבקש ותתחנן על נפשך, שיחוס וירחם עליך, ויגלה לפניך את אורו הגנוז, ואז אם תהיה חזק ועקשן גדול בזה, יאיר עליך אור נורא ונפלא בזה, אשר פתאם תראה שכל העולם כלו הוא אלקות, וגם גשמיות העולם העשיה הזה שנדמה כאלו הוא רחוק לגמרי מהעולמות העליונים, יתגלה לפניך, שגם כאן הקדוש-ברוך-הוא, ואין בלעדיו נמצא, והוא יתברך מתאנה שתהיה לו דירה בפתחוננים, ובזה שתמשיך את אלקותו יתברך בזה העולם, על ידי-

זֶה תִּשְׁרָה אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם,
וְתָבֹא אֶל הַתְּכֵלִית שֶׁל הַבְּרִיָּאָה, שֶׁלֹּא נִבְרָא הָאָדָם
אֲלָא לְשִׁמּוּשׁ אֶת קוֹנוֹ. וְלָכֵן בְּכָל דְּבַר שֶׁתַּעֲשֶׂה,
תִּזְכֹּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה עֶקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁלְּכָךְ
נִבְרָאתָ.

וְלָכֵן רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לֹא לְהִתְיַאֵשׁ
בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, אֲפִלּוּ שֶׁעָשִׂיתָ כְּכֹר מַה שֶׁעָשִׂיתָ
אֶת הַמַּעֲשִׂים הַכִּי מְגֻנִים, וְאַתָּה מְבַהֵל וּמְבִלְבֵּל
וְשׁוֹר מִמָּשׁ מְרֹב צָרוֹת וְיִסּוּרִים וַחֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת,
וּבְפָרִטִי פְּרִטִיּוֹת בְּפֶגֶם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע
לְבִטָּלָה, וְכָל מִינֵי שְׁקוּץ וְתַעֲוִב שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ,
עִם כָּל זֶה תִּזְכֹּר הַיָּטֵב, אֲשֶׁר "עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן"
לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִזְכוּת הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
וְהַנִּפְלָא שָׁבָא לְעוֹרֵר אוֹתָךְ וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד
וּלְשַׂמֵּחַ אוֹתָךְ, תִּזְכֶּה וְדַאי לָצֵאת מִהַפֶּחַ יָקוּשׁ
שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ, וּבְלִבְדֹּ שֶׁתַּשִּׁים אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֶל תּוֹךְ
לִבְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

ג.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵאַחֵר שֶׁעוֹבֵר

עליך כל-כך הרבה צרות ויסורים ומרירות ונפלת
 בשאול תחתית ומתחתיו, ונתלכלכת בכל מיני
 עברות וחטאים, הן בהסתכליות אסורות והן
 שבאת לפגם הבִּרית — הוצאת זרע לבטלה, והן
 שבאת לידי חלול שבת ואכילת טרפות ונבלות,
 רחמנא לצלן, ונחשך עולמך לגמרי, עליך לדעת
 כי "עכשו זה הזמן" לשוב בתשובה שלמה אליו
 יתברך, כי תכף-ומיד כשאדם בא אל מצב כזה,
 שנדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו שעבר
 על כל העברות שבתורה, דיִקא אז יוצאים כרוזים
 בכל העולמות, ומעוררים אותו שישוב ויחזר
 אליו יתברך, אך אדם מרב עוונותיו וחטאיו
 ופשעיו המרבים, אינו זוכה לשמע את קולו
 יתברך הקורא אותו, רק הצדיקים האמתים הם
 אשר מעוררים ומחזקים ומעודדים, וקוראים את
 נשמות ישראל לשוב אליו יתברך, אך צריכים
 להתחזק באמונת חכמים, ולהאמין בדבריהם, ואז
 אם מתחזקים באמונה פשוטה בדבריהם,
 ומציתים אותם, על-ידי-זה יכולים לצאת מהחשך
 שנפלו אליו, ויכולים להתעלות בתכלית העליה.
 אבל זה עקר שלמות התשובה, שאדם בא אל
 מדרגה כזו, שאינו רואה שום בריה רק את

הַאֲלָקוֹת, וְהוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, וּמִתְחַנֵּן
לְאָבִיו שְׂעֵזֹר לוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִגִּיעַ לַמְּדִרְגָּה
זוֹ.

וְלִכֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵאַחֵר שְׁעֵבֵר
עָלֶיךָ בְּחַיִּיךָ מֵהַ שְׁעֵבֵר, שְׁנִפְלָתָ וְנִשְׁלַכְתָּ בְּעִמְקָא
דְּתַהוּמָא רַבָּא, בְּעִמְקָא בּוֹר וְדוּת, וְנִתְלַכְלַכְתָּ בְּכָל
מִיגֵי לְכַלּוּכִים, עָלֶיךָ לְדַעַת שׁ "עכשו זה הזמן"
לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם בָּא אֶל הַמְּדִרְגָּה
הַכִּי נִמּוּכָה, אִזּוּ זֶה הַזְּמַן לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְאַדְרָבָּה אִם תִּזְכֶּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּמַצָּב
שְׂאֵתָה נִמְצָא, אִזּוּ תַעֲלֶה שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוּלִים
לְמַעֲלָה, אֲשֶׁר לֹא עָלוּ שְׁעֵשׂוּעִים כְּאֵלוֹ מִימּוֹת
עוֹלָם, כִּי כָּל מֵה שְׂאָדָם יוֹתֵר יְרוּד וְנָפּוּל וְחוֹזֵר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, גּוֹרֵם שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה,
וּבְשִׁבִּיל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת לד):
בְּמָקוֹם שְׂבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים שָׁם צְדִיקִים
גְּמוּרִים אֵינָם יְכוּלִים לַעֲמֹד; כִּי הָרָשָׁע הִזָּה כָּבֵר
בְּחַשֵּׁף, וְהִזָּה נֶעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי הָאוֹר אֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁחָשַׁב שֶׁהַכֹּל טָבַע, מְקַרָּה
וּמָזַל, וּלְבִסוּף הִפָּךְ אֶת הַחַשֵּׁף לְאוֹר גְּדוּל, זֶה עֶקֶר

שְׁלֵמוֹת מַעֲלָתוֹ וּמִדְרָגָתוֹ. וְעַל-כֵּן, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, "עכשו זה הזמן" שֶׁתָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְבֹּל אוֹתָךְ בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, רַק אַל תִּתְיַאֵשׁ וְתִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי הַתַּחֲזִיקוֹת שֶׁבָּעוֹלָם, וְאַז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

ה.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲפִלּוּ שֶׁנִּפְלְתָּ בְּמָקוֹם שֶׁנִּפְלְתָּ, וְנִתְּלַכְלַכְתָּ בְּמָקוֹם שֶׁנִּתְּלַכְלַכְתָּ עַד שֶׁהִגַּעְתָּ לַעֲבֵרוֹת קָשׁוֹת וּמָרוֹת, פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, וְנִחַשְׁתָּ מִתּוֹךְ וּדְעָתָךְ לִגְמָרִי, עִם כָּל זֹאת "עכשו זה הזמן", שֶׁתָּשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כִשְׁאָדָם נוֹפֵל מִהַמְּדִרְגָּה הַכִּי עָלִיוֹנָה אֶל הַמְּדִרְגָּה הַכִּי תַּחְתּוֹנָה, וּמִתַּחֲזֵק וְאִינוּ נִשְׁכָּר, זֶה הַזְמַן שֶׁלּוֹ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְשִׁמְעֵנוּ מִרְשָׁעִים גְּדוֹלִים, שֶׁרַחֲמָנָא לְצִלָּן, נִפְּלוּ בְּעַמְקָא דִּתְהוּמָא רַבָּא, וְחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאַף שֶׁעָבְרוּ עָלֵיהֶם יִסּוּרִים קָשִׁים וּמָרִים, הַתַּחֲזִקוּ בְּכָל מִינֵי הַתַּחֲזִיקוֹת, וְלֹא נִשְׁכָּרוּ מִשּׁוֹם דְּבָר, וְהָיָה לָהֶם מֶרֶם מִמּוֹת הַחַיִּים, זָכָה אוֹתָם הַקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אַחֲר־

כך להגיע אל מחין זכים עד מאד.

ולכן ראה, אהובי, בני היקר, גם אתה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר משום דבר, רק תחזיק מעמד, ותדע אשר "עכשו זה הזמן" לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ואם תקח את עצמך בידיעה זו, אז תצליח ברוחני ובגשמי; כי עקר התשובה זה רק כפי ההתחזקות של האדם, כי נסיונות קשים ומרים יש לכל בעל עברה, ומכל שכן כפשוטה לצאת מההמה והטנוף והשקוץ והתעוב שנפל לשם, אז מתגברים כנגדו כל הקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו. ולכן צריך מאד מאד להתחזק לא לפל בדעתו, ובפרט בעל תשובה שחוזר אליו יתברך, הוא צריך לזכר היטב את מעשיו, כדי שלא יפגס בו שמץ של גאות, ויהיה בטל ומבטל בעיני עצמו לגמרי, ואז נכון לבו יהיה בטוח, שהוא יהיה כלי להמשיך עליו זיו שכינת עזו יתברך, כי עקר המדרגה שאדם צריך להגיע אליה בזה העולם הוא לידע שהוא כלום, ורק הקדוש ברוך הוא נמצא, ואין בלעדיו נמצא. וזה עקר שלמות התשובה — כשאדם זוכה לבטל את

עצמו לגמרי מכל וכל, ואינו רואה ואינו שומע
ואינו מרגיש בשום דבר רק את האלקות שבכל
דבר, ואז מצליח; אשרי מי שזוכה להגיע
למדרגה זו, ואז טוב לו כל הימים.

ו.

ראה להתחזק, אהובי, בני היקר, בכל מה
שעובר עליך, ואף שאני יודע שזה מאוד מאוד
קשה לך, ובפרט שנפלת כבר במקום שנפלת,
ונתלכלכת במה שנתלכלכת, עד שפגמת בבריתך
ונפגם מחך, וכל גופך מלא פצעים וחרטאים, ואין
לך איבר אחד שלם, עם כל כל זאת אם אתה
רוצה לקחת את עצמך בידיך, עליך לדעת, כי
"עכשו זה הזמן" לשוב אליו יתברך, ותרגיל את
עצמך לדבר אליו יתברך באשר ידבר איש אל
רעהו והבן אל אביו, ואל תדחה את זה ליום
המחר, כי מי יודע מה ילד יום, ומי יודע אם יהיה
לך מחר, ועל-כן מי שרוצה לחזור בתשובה, עליו
לדעת כי "עכשו זה הזמן", ואל תדחה את
החזרה בתשובה מיום ליום, אלא עכשו זה הזמן
לשוב בתשובה שלמה, ואם תהיה עקשן גדול

בדבר הזה, אז תראה שיפתח לך אור גדול ונורא מאוד, ותרגיש את זיו שכינת עזו ותברך; כי באמת מי שעקשן גדול, ואינו נשבר משום דבר, במשך הזמן יכול לזכות שיכפרו לו על כל עוונותיו, עד שיעשה כלי להמשיך בו השגת אלקות, ואף שזה נראה דבר גזמה, הלא סוף כל סוף אתה יודע היטב מה עשית ומה פגמת, ואיך נתלכלכת בכל מיני חטאים ועוונות ופגמים, ובפרט פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, עם כל זאת עליך לדעת, כי אצלו תברך מאוד מאוד חשובה התשובה, ומי שרק שב בתשובה שלמה, הקדוש-ברוך-הוא מקבלו, אף מנסים את האדם מלמעלה, אם לבבו אמתי, ולכן שולחים לו נחשים ועקרבים, שהן מחשבות זרות, לבלבל אותו ולשבר אותו, עד שיחשב כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו לגמרי, ואינו רואה שום רמז וצל של אור, עם כל זאת הוא מתחזק באמונה פשוטה בו ותברך, ויודע ועד אשר אין בלעדיו ותברך כלל, ומתעקש בתפלה שיעזר לו הקדוש-ברוך-הוא שיוזמה לצאת מהפח יקוש שנפל אליו, אז בנדי על-ידי תקף התחזקותו ותקף עקשנותו, ישבר את כל המסכים, ויהיה נעשה כלי להמשיך שכינת עזו

יתברר; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לשוב
בתשובה שלמה אליו יתברר בתמימות ובפשיטות
גמורה, ותדע ש"עכשו זה הזמן" להתחזק בכל
מיני אפנים שבעולם, ולא להשבר בשום פנים
ואפן, ותהיה חזק בעבודת התפלה ושיחה בינה
לבין קונו, ואז תזכה שתתקבל תשובתך לרחמים
ולרצון.

ז.

אהובי, בני היקר, אני יודע שיש לך הרבה
מדות רעות של כעס וקפדנות, ואתה צריך להיות
עצבני, ומתעצבן על כל אחד, ואתה כועס על כל
דבר קטן, עליך לדעת, כי "עכשו זה הזמן"
לשבר את מדת הכעס והרציחה, ואם תהיה חזק
בזה, אז תצא לחרות, חרות ממלאך המות, חרות
מיצר הרע שנלכדת בו; כי באמת כעס ורציחה
הם עבודה זרה ממש, ועל-כן מי שרוצה לטהר
את עצמו מהעבודה זרה הזאת, עליו לדעת כי
"עכשו זה הזמן"; כי זה הנסיון של האדם כשבא
עליו כעס, והוא עוצר את עצמו ולא כועס בשביל
הקדוש-ברוך-הוא, אז בו ברגע נשפרות כל

הקלפות ונתגלה אליו מלך הכבוד. ועליך לדעת, שעל-ידי כל פעם וקפידות בוראים משחיתים ומזיקים וקלפות שהם נוקמים בו וצוחקים ממנו, כי נעלם ונסתר ממנו האור לגמרי, ונעשה לו חשך גדול, והוא אינו יודע כי הכל מחמת הפעם והרציתו שברא קלפות משחיתים ומזיקים שהם נוקמים בו.

ולכן ראה, אהובי, בני היקר, מה לפניה, ותאמין ש"עכשו זה הזמן" לשוב בתשובה שלמה, ואף שבא לך פעם מאיזו סבה שלא תהיה, או שצערך אותך, ומחרפים ומגדפים ומבזים אותך בכל מיני חרופים וגדופים, או שעושים לך הזקות. אהה, אהובי, בני היקר, שתק, ואל דיקא על-ידי-זה תבטל את הקלפות המשחיתים והמזיקים, ותזכה שיאיר עליך אור גדול ונורא מאוד, עד שיתגלה אליך מלך הכבוד בעצמו. כי הוא יתברך יתגלה רק אל אדם שאינו פועם על אף אחד. ולכן, ראה, אהובי, בני היקר, להיות מאוד מאוד חזק בעבודה הקדושה הזו — לא להשבר משום דבר, ואז תראה איך שהקדוש-ברוך הוא יאיר עליך אורות צחצחות, אורות

כֹּאֲלוֹ שֶׁלֹא תֵאָרֶת מִיָּמֶיךָ, רַק חֹזֶק וְאַמֶּץ, וְאֵל
תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דָּבָר.

ח.

אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׂאֵתָה נִמְצָא
עֲכָשׁוּ בְּדַכְאוֹן גָּדוֹל, וְאַתָּה עָצוּב וְשָׁבוּר מְכַל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֶה תִּדְּעַ
וְתִאֲמִין, אֲשֶׁר עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם בָּא אֶל מְקוֹמוֹת
נִמּוּכִים וְשִׁפְלִים וִירוּדִים, וְנִדְּמָה לוֹ כֹּאֲלוֹ אֶבֶד
מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ, וְכֹאֲלוֹ הוּא כְּבָר אֵף פַּעַם לֹא
יֵצֵא מִהַעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת וְהַחֲשָׁךְ שֶׁנִּתְהַוָּה בּוֹ,
אֲבָל בּוֹ בְּרָגַע שֶׁהוּא מִתְחַזֵּק וְנִעֲשֶׂה שְׂמִחָה,
וּמִשְׂמִיחָה אֶת עַצְמוֹ עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שִׁישׁ בּוֹ, אֲזִי
זוֹכָה שִׁיאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּהָאֲרָה נוֹרָאָה
וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי בְּאַמֶּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעָדָיו
יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְלָמָּה אָדָם אֵינוֹ זוֹכָה לְרֹאוֹת
אֶת זֶה? מִפְּנֵי שֶׁעַל-יָדֵי עוֹנוּתָיו הַמְּרַבִּים שִׁחָטָא,
בְּרָא קִלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים וּמִזִּיקִים הַמַּעֲלִימִים

ומסתירים ומכסים את אמתת מציאותו יתברך, ומזה בא, שאדם שקוע בדכאון עמק, והוא בעצבות ובעצלות גדולה, ולכן "עכשו הוא הזמן" לשוב בתשובה שלמה, כי דיקא בשעה שנדמה לאדם שאין לו כבר שום תקנה בתוך העולם, ואף-על-פי-כן הוא מתחזק, אז נתגלה אליו מלך הכבוד, וזה עקר הנסיון של האדם לראות אם יוכל להתחזק בכל מה שעובר עליו. ועל-כן, אהובי, בני היקר, אני מבקש אותך מאד, אל תהיה בטלן ותחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותבא אל השמחה האמתית, שהיא הדבקות בו יתברך.

ט.

אהובי, בני היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, ואפלו שנפלת כבר בעמקא דתהומא רבא, ועשית את כל המעשים הרעים, ואת כל התועבות שבעולם, עם כל זאת עליך לדעת שאין שום יאוש בעולם כלל, והוא יתברך מחיה ומחיה ומקים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי,

מִדְבָּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִידִיעוֹת אֵלֹהֵי יְהוָה לָךְ כַּחַ לְהַחֲזִיק מַעֲמָד וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הָעֶקֶר עָלֶיךָ לְדַעַת שׁ"עֲכָשׁוּ זֶה הַזְמַן" לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בּוֹ בָּרָגַע שְׁאָדָם מִרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ הַכִּי גָרוּעַ שְׂבָעוּלָם, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוֹ אֶבֶד מָנוֹס וְתִקְוָה מִמָּנוּ, דִּיקָא אִזּוּ זֶה הַזְמַן לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מִגִּיעַ אֶל בְּטוּלַת אֱמֶת כְּזֶה, שֶׁהוּא בְּטוּל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בָּרוּךְ הוּא, כִּי נִדְמָה לוֹ שֶׁכֻּלָּם עָזְבוּ אוֹתוֹ, וְאֵף אֶחָד לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ, דִּיקָא כְּשֶׁמִּגִּיעַ אֶל מִצְבַּת כְּזֶה, וְאִם הוּא אִזּוּ חֲזָק מְאֹד, אִזּוּ דִּיקָא הוּא מִקְרָב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ; כִּי אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת, אֲלֹא אִם הוּא בְּטוּל וּמִבְטָל לְגַמְרֵי בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, וּמִרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ לֹא כְּלוּם מִמֶּשׁ, אִזּוּ דִּיקָא נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל כְּשֶׁעֲדִין נִדְמָה לְאָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֵיזָה מָנוֹס וְתִקְוָה בְּמָקוֹם אַחֵר, וּכְאִלּוֹ זֶה יָכוֹל לַעֲזֹר לוֹ אוֹ אִישׁ זֶה מַעֲנִין בּוֹ, וְכַדּוּמָה כָּל מִינֵי יִשׁוּת וּמִצִּיאוֹת שְׂנִכְנָסָה בְּלֵב הָאָדָם, עֲדִין הוּא רָחוֹק בְּתַכְלִית הָרָחוֹק, וּבְשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן אֵינוֹ יָכוֹל לְהַעֲשׂוֹת כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ הָאוֹר

אין סוף ברוך הוא, וקשה לו לשוב בתשובה
 שלמה אליו יתברך, כי אי אפשר בשום פנים ואפן
 להפנס ברוחניות חיות אלקותו יתברך, אלא
 כשמיטל את עצמו לגמרי לגמרי, ונעשה בעיניו
 כלא כלום, ואז יש לו תקנה ותוחלת לתקן הכל,
 ולהעשות כלי לגבי עצמיות אלקותו יתברך;
 ולכן, אהובי, בני היקר, מאחר שכבר הגעת לשיא
 השפלות מרב חטאיה ועוונותיה המרבים,
 שהתלכלכת בכל מיני חטאים ועוונות ובכל מיני
 פגמי הברית, רחמנא לישזבן, ונדמה לך כאלו
 אבד מנוס ותקנה ממך לגמרי, ואתה כבר אבוד
 משני העולמות, והנה מרגיש מנתק מכלם, ואתה
 סובל חרופים וגדופים מבני-אדם, ואף אחד אינו
 יכול לסבל אותך, ומדברים עליך כל דבר רע,
 וגדו אותך לגמרי מהתברה. בני, בני! זכר היטב,
 אשר "עכשו זה הזמן" לשוב אליו יתברך בתשובה
 אמתית, כי בו ברגע שאדם מרגיש את עצמו
 מנדה ומנתק מכלם, אז דיקא פשהוא נעשה בעיני
 עצמו כלא כלום, אז נעשה כלי שיאיר בו שכינת
 עזו יתברך; אשרי מי שמגיע אל מדרגה זו, ואז
 טוב לו כל הימים, כי אז בודאי יזכה להפנס לפני
 ולפנים, ולהיות עיל בלא בר, הינו שתמיד יוכל

להכניס בעולמות עליונים בלי רשות, כי ברגע
 שאדם נעשה בעיני עצמו כלא כלום, והוא מרגיש
 את עצמו מנודה ומנתק מכל החברה, וכלם
 מדברים עליו כל דבר רע, ומעלילים עליו כל מיני
 עלילות של שוא ושקר, והוא מחזיק מעמד, ואינו
 מתפעל משום ברירה שבעולם, ויקא אז מאיר
 עליו אור נורא ונפלא מאד, מהארת האין סוף
 ברוך הוא שמאירה על האדם המחזיק את עצמו
 ללא כלום; ועל-כן, אהובי, בני היקר, אל תתיאש
 בשום פנים ואפן, ואפלו שעשית את המעשים
 הכי גרועים, את המעשים הכי מגונים, אל תחשב
 ברגע כאלו, חס ושלום, הקדוש-ברוך-הוא שונא
 אותך ואינו רוצה אותך, אלא תמיד תזכר, כי כל
 זמן שאתה חי, והחיות אלקות נמצאת אצלך, זה
 סימן שהוא יתברך אוהב אותך, ואפלו כל העולם
 כלו יאמרו עליך שאבד מנוס ותקנה ממך, ואין
 לך שום תשובה, ואפלו מלאכי מעלה יכריזו
 ברוזים עליך, שאתה אבוד משני העולמות,
 רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן, אהובי, בני היקר,
 תלעג לכלם, ותאמר לעצמך "עכשו זה הזמן",
 לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, כי מאחר
 שכל-כך מרחקים ומנדים אותי ולא יכולים לסבל

אותי, זה סימן שאני כלי לקבל בו את האור אין סוף ברוך הוא; אשרי מי שזוכה להגיע אל ידיעות אלו, ואז טוב לו כל הימים.

י.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, מאחר שעבר עליך בתייף מה שעבר, ונפלת בשאול תחתית ומתחתיו, ונדמה לך כאלו אבד מנוס ותקנה ממך, עם כל זאת אסור לך להתיאש, ותדע כי "עכשו זה הזמן" לחזור בתשובה שלמה, כי דיקא כשאדם חושב שהכל שחור ואבד מנוס ותקנה ממנו, ואינו רואה כבר שום אור בתיים, ונדמה לו שהוא בשלון גדול בתייו, נכשל בכל מיני עברות שבעולם, שאז נדמה לו כאלו הוא כבר אינו שנה לשום דבר. עליך לדעת, אהובי, בני היקר, כי "עכשו זה הזמן" לחזור אליו יתברך, כי כשאדם בא אל בטול כזה, שמרגיש שאינו שנה לשום דבר, ושונאים אותו בעולם הזה ושונאים אותו בעולם הבא, צריך שיידע שפרגע הזה נפתחים לפניו כל העולמות, ואם הוא חוזר אז בתשובה, הכל פתוח אליו; כי כל זמן שאדם חושב שיש

לו עולם הזה או יש לו עולם הבא, הרי זה מעלים
 ומסתיר ומכסה ממנו את אמתת מציאותו יתברך,
 אבל בו ברגע שאדם נפל בעמקא דתהומא רבא,
 ונדמה לו שהכל שחור והכל אבוד, והוא כשלון
 אחד גדול בחיים, ואין לו שום תקנה, אם הוא
 מתחזק בו ברגע שרואה שהכל סגור בפניו, אז
 דיקא הוא יכול למצא את הקדוש-ברוך-הוא
 בעצמו בלי שום לבושים. ודבר זה אי אפשר
 להסביר כלל, כי כשאדם חוטא ונופל ופוגם
 בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, והוא
 מטמא את העינים וכל הגוף שלו, ואת כל
 החמשה חושים שלו, וכן מסתבף עם בני-אדם,
 ונדמה לו כאלו אף פעם לא יהיה לו טוב בחיים,
 והוא לא יכול להבין ולהשכיל דבר כזה, שבתקף
 הצרות והיסורים והמרירות והחשך, שכלם
 מתלבשים עליו וכלם רודפים אותו, וכלם צועקים
 עליו, וכלם מדברים עליו, עד שנדמה לו שאין לו
 לא עולם הזה ולא עולם הבא, אדם כזה לא יכול
 לתאר ולשער שיש לו תקנה, אדרבה נדמה לו
 כאלו אבד מנוס ותקנה, אבל באמת הוא יתברך
 אב הרחמן המרחם על כל בריותיו, כי הרי הוא
 ממשיך חיות לאדם, שאדם עדין יכול לנשם

וּלְלַכֵּת וּלְהַתְנוּעַע; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנִי הַיָּקָר, כִּי "עֲכָשׁוּ זֶה הַזְמַן", בָּעֵת שֶׁאַתָּה רוֹאָה שְׂכָלָם עֹזְבוֹ אוֹתָךְ וְכָלָם שׁוֹנְאִים אוֹתָךְ, וְכָלָם רְחוּקִים מִמָּךְ, וְנִדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ אֲבִדְתָּ אֶת עוֹלָמְךָ — עוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא, דִּיקָא "עֲכָשׁוּ זֶה הַזְמַן", אִם תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִבְרַח רַק אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָז יִפְתַּח לָךְ אֹר כְּזֶה, שֶׁתִּרְגִּישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא מְאֹד מְאֹד, כִּי עָלֶיךָ לָדַעַת, כִּי מַעֲלַת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים הַשְּׁלֵמִים, שְׁזָכוּ לְבִטּוֹל, לְהִיּוֹת בְּטָלִים וּמַבְטָלִים אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה דִּיקָא עַל-יְדֵי שֶׁהִתְחַזְּקוּ מֵעַמָּד בְּתִקְוָה הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין שֶׁהָיוּ מִנֵּת חֲלָקָם, וְהָיָה נִדְמָה לָהֶם כְּאִלוֹ הַכֹּל סָגוּר לִפְנֵיהֶם, אֲף-עַל-פִּי-כֵן הִתְחַזְּקוּ בְּיִתְרָה שְׂאֵת וּבִיטָר עוֹ, וְלֹא הִסְתַּכְּלוּ עַל שׁוּם דְּבָר, וְלֹא רָצוּ — לֹא עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא עוֹלָם הַבָּא, וּבִטְלוּ אֶת עֲצָמָם לְגַמְרִי לְגַמְרִי, בְּכָל מְכַל כָּל, וְלֹא רָצוּ שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנָסוּ אוֹתָם בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים אִם כּוֹנְנָתָם בְּאַמָּת, וְזָכוּ לַעֲמֹד בְּכָל הַנִּסְיוֹנוֹת, דִּיקָא צְדִיקִים כְּאִלוֹ זָכוּ שְׂכָל הָעוֹלָמוֹת פְּתוּחִים לִפְנֵיהֶם, וְהֵם נִכְנָסִים בְּלִי רִשּׁוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,

וזוכים להיות דבוקים בו יתברך בדבקות אמתית,
ומיחדים יחדים קדושים, ורואים את המרכבה
העליונה. ואל כל זה זכו דיקא על ידי שבטלו את
עצמם לגמרי אל האיין סוף ברוך הוא.

ועל-כן אתה, אהובי, בני היקר! אף שאתה
יודע איך הנך רחוק מכל זה, ואתה יודע היטב
מה חטאת ועוית ופשעת ופגמת נגדו יתברך,
ועשית כל מיני תאוות רעות ומעשים מגנים
ומעשים מלכלכים, ראה לקחת את עצמך בידיך,
ותתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותדע אשר גם
בתוך ההסתרה שבתוך ההסתרה גם שם גנוז
אלופו של עולם, וכשתגלינה לך ידיעות אלו,
אז אין שום הסתרה, ואז תראה שהכל לכל
אלקות. העקר מה שאתה צריך הוא התחזקות,
לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לדבר
אליו יתברך, באשר ידבר איש אל רעהו והבין אל
אביו, וכל מה שאתה צריך תדבר אל הקדוש-
ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, ותסלק
את חכמתך המדמה, ואז דיקא יפתחו לך אורות
צחצחות פאילו, אורות שלא תארת ולא שערת
מימיה. ובלבד, אהובי, בני היקר, תבטיח לי

שְׁתַּהֲיָה חֲזָק, וְאַפְלוּ שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁכָל הָעוֹלָם
 לוֹעָגִים לָךְ, וְכָלָם רוֹדְפִים אוֹתָךְ וּמַחְרָפִים
 וּמַגְדִּיפִים אוֹתָךְ, וּמַדְבְּרִים מֵאַחֲוֵרֵי הַגֵּב שְׁלָךְ,
 וְנִדְמָה לָךְ שְׂאִין לָךְ לֹא עוֹלָם הִבָּא וְלֹא עוֹלָם הֵזָה,
 דִּיקָא "עכשו זה הזמן" לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ. וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, אֲזִי תִזְכֶּה
 לְהִגִּיעַ אֶל מַדְרָגוֹת נִשְׁגָּבוֹת מְאֹד; כִּי אִי אֶפְשָׁר
 לְהִשָּׁיֵג הַשָּׁגוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי אִם כְּשִׁמְיָאֵשׁ אֶת עֶצְמוֹ
 לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי מִהֲבִלֵי הָעוֹלָם הֵזָה, וְאִינוּ חֲפִץ
 בְּשׁוּם דְּבָר, רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ;
 אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִגִּיעַ אֶל בְּטוֹל כְּזֶה, שֶׁהוּא כָּבֹד
 לֹא צָרִיךְ לֹא עוֹלָם הֵזָה וְלֹא עוֹלָם הִבָּא, וְלֹא
 אֲנָשִׁים וְלֹא כְבוֹד וְלֹא בְּזִיוּנוֹת, שׁוּם דְּבָר לֹא
 עוֹשֶׂה אֵצֶלוּ רֶשֶׁם, הוּא רַק רוּצָה אֶת הַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲזִי הוּא מִתְעַנֵּג בְּנֶעֱם זִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ
 יִתְבָּרֵךְ. אֲבָל עָלִי לְהִגִּיד לָךְ, אֶהוּבִי, בְּנִי הַיָּקָר,
 שְׂאִין זֶה קָל לְהִגִּיעַ לָזֶה, כִּי יִנְסוּ אוֹתָךְ בְּכָל מִינֵי
 נִסְיוֹנוֹת, וְאִם לֹא תִהְיֶה בְּטָלָן אֲלֵא תַחֲזִיק מְעַמָּד,
 מֵצַד אֶחָד תִּהְיֶה תָּמִיד רָגִיל בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
 לְשִׁיר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַחֲזִיק אֶת עֲצֻמָּךְ עִם כָּל
 נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בָּךְ, וְתִשְׁמַח אֶת עֲצֻמָּךְ
 בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבָעוֹלָם, וְתִשְׁמַע כְּלִי זָמֵר, וּמֵצַד

שני תדבר אליו יתברך ותשתוק אחריו יתברך, ותספר לו יתברך את כל מה שעובר עליך, אז דיקא תזכה לתקון נצחי כזה שלא תארף ולא שערת מימך, ועל זה אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד:): במקום שבבלי תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד; כי בעל תשובה שכבר היה בתכלית החושך וההסתרה והעלמה, עם כל זה הוא מתחבר להקדוש-ברוך-הוא, ואינו מסתכל על שום דבר, אז דיקא מעלתו גבוהה מאד מאד, "עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו" (ישעיה סד, ג); אשרי מי ששם את דברי אלה אל תוך לבו ואז טוב לו כל הימים.

תם ונשלם, שבת לאל בורא עולם!